

ZOMBOR és VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint háromszor: vasárnap, kedden (féléven) és esütőtörtökön.

Hirdetések és előfizetések fölvetetnek s egyes számok kaphatók helyben: Muzsik és Partlys könyv- és nyomdájában, Schön Adolf könyvkereskedésében, Hay Sándor dohányfőzsdéjében, valamint hirdetések s nyiltéri közlemények egy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban. — Egy szám 10 kr. (Féléves 5 kr.)

Szerkesztőiroda és kiadóhivatal:
Sötét- s esendes-utca sarkán, Hofender-fele házában, hová minden a lap szellemi részét illető közlemény, az előfizetések és hirdetések is küldendők

Hírmegjelenéseknek fogadják a közérdekűnek nem adhatók vissza.

Szerkesztési értéketelni: d. u. 11 óráig 12-ig és d. u. 3-6 óráig.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.	
Helyben kézbesítve:	
Egész évre	8 ft.
Fél évre	4 —
Negyed évre	2 —
vidékre postán küldve:	
Egész évre	9 ft. — kr.
Fél évre	4 — 50 kr.
Negyed évre	2 — 25 kr.
Népfüzetőknek helyben:	
Egész évre	6 ft. — kr.
Fél évre	3 — —
Negyed évre	1 — 50 —
Népfüzetőknek vidéken:	
Egész évre	7 ft. — kr.
Fél évre	3 — 50 —
Negyed évre	1 — 75 —

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS a „ZOMBOR és VIDÉKE” III. évfolyamának. IV-ik évfolyamára.

A „Zombor és Vidéke” még csak egy negyedév óta képviseli Bács-Bodrog vármegye egyesült ellenzéki politikai érdekeit. Ez érdekek — szigorúan ellenőrzési a megyei adminisztratio safrókodásait, a közgyűléseken észlelt mameluki közönyt ostorozza, az ellenék lobráállhatását, szervezkedését előmozdítani, s annakutána feladatában lehetőleg híven kísérni, végre meggyőzni a megye önzetesen gondolkodni tudó polgárait arról, hogy a jelenlegi kormánykán bár ezekig diésört fűtőssége a kárhözba vezethet bennünket, vagy egyszerűbben szólva, — a nemzetet előreláthatatlan helyzetbe fogja sodorni, meg fogja fosztani önállóságát, sőt — mint a nagyváradi beszédből világosan megérthettük — alkotmányának legsarkalatosabb jogaitól is.

Az egy negyedévi politikai lételem vajmi kevés alkalmat nyújtott nekünk kitűzött célunk érdekében sokat tehetni, s egyáltalán nem dicsérekedhetünk azzal, hogy valami érdemeket is szerzettünk. De feladatunk teljesítésében szilárdan állottunk, s állunk jelenleg is, és benső lelkesedéssel, kitartással eszünk a kitűzött eszméjében, mely — hogy megvalósuland — szent hitünk s reményünk.

E küzdelem ránk nézve a köte-

lesség-teljesítés edes tudatával jár, s a mennyiben elvárásaink ebben támogatni fognak — bizonyára nem is lesz okunk césűggedni.

Az október hó 1-ével beállt új negyedében is kérjük tehát e hazafias támogatást, hogy terhes anyagi feladatainkat is képesek legyünk teljesíteni.

Egyszersmind tisztelettel kérjük hátalralkos előfizetőinket, hogy hátalralkaikat ezuttal beküldeni sziveskedjenek.

Zombor, 1884. szeptember hóban.

A „Zombor és Vidéke” szerkesztője s kiadóhivatala

A megyei közgyűlés tárgysorozata.

Bács-Bodrog megye törvényhatósági bizottsága folyó évi október hó 9-én és a szükséghez képest a követ. közp. napokon is, reggel 9 órakor a megyei székház nagytermében III-ik rendes évfolyamos közgyűlést tart.

Ezen közgyűlés tárgyai:

1. Ab-páni jelentés az elmúlt évfolyadról.
2. Belügyminiszteri intézmény a tisztviselők segéd- és kezelő-személyzet hatásköréről szóló szabályrendelet tárgyában.
3. Belügyminiszteri intézmény a létező tárgyszám emelésére alakított szabályrendelet tárgyában.
4. A földmívelési, ipar- és kereskedelmi miniszteriumnak leírata az adai földmívelési

iskolánál a szegényebb sorsú ifjak felvételére szolgáló alapítványi helyek felállítására iránt.

5. Ugyanezen miniszteriumnak intézmény a járási főkola felügyelő lemondási idejének meghatározására iránt.

9. Ugyanezen miniszteriumnak intézmény a titeli és hódághaj járas allando gazdasági tudósítónak megválasztására iránt.

7. Jász Nagykanizsa-Szolnok megye közönségnek átíratva a közmunka ügynek rendezése végett a kir. közmunka- és közlekedési miniszteriumhoz kózzételt forrártalás parólása iránt.

8. Kolozsvár szék. kir. város közönségnek átíratva, melyben azon város egyik képviselőjeltének bevonulása alkalmával előfordult zavarások feletti rosszaságának ad kifejezést.

9. Zólyom megye közönségének átíratva a hivatalos rendőri közlönynek a hatóságok részére leendő ingyenes kiadatlása tárgyában.

10. Torontál megye közönségének átíratva a községnek és törvényhatóságok rendezéséről szóló törvények megváltoztatására tárgyában a képviselőházhöz intézett felterjesztések parólása iránt.

11. A leköszönés folytán megürlt zentai járási — járársorvisi állomásnak választás utján való betöltése.

12. A központi választmányba egy tagnak titkos szavazás utján való megválasztása.

13. A megye 1885-ik évi költségvetési előirányzata.

14. A megyei árvapénztár 1883-ik évi számadása.

15. Községjegyzői nyuadjalap 1884-ik évi jaruleikának kivétele.

16. A megyei közgazdasági bizottságnak az ügyköréhez utalt közgazdasági agak 1884-ik év első felében állapótáról szóló jelentése.

17. Schmausz Endre alispán jelentése a községi szegényügynek 1883-ik évi állapótáról.

18. Zenta város képviselőtestületének 131882. számú határozata az ottani görög keleti szerb hitközség vallás és oktatásügyi célokra megszavazott évi 902 frtnyi segélyösszegnek jóváhagyására iránt.

19. Ó-Sztopár községének 11. 13. és 15/1884. számú határozata a község által megvett kincstári földbirtok haszonbérletének a lértelből leendő elmozdítása iránt.

20. Nádaly községének egy szülésznoi állás rendszeresítése tárgyában hozott határozata.

21. Szóna községének határozata a fajzasi uton emelt töltés elkészítéséből felmerült 600 frtnyi költség fedezetése iránt.

22. A megyei árvaszek jelentése Bajesi Ferenc német-palánka lakosnak a központi árva tartálkálapha tartozó törlesztése iránt.

23. Ada és Ó-Becse községének részére, a tisztai korszak kerüllet nevére bekebelezett és e községeket mint tulajdonosokat megillető ingatlanok átíratásának jóváhagyása.

24. Ó-Sztopár község képviselőtestületének a községhez fölépítésének előadására vonatkozó határozata és az ellen Stankovits Lázár és társai felebbezése.

25. Ó-Sztopár község képviselőtestületének a regály megváltása tárgyában hozott határozata és az ellen Stankovits Lázár és társai felebbezése.

26. Földvár községben megvett jegyzőválasztás ellen Vojnovits Péter és Teodorovits Dome szent-tamási ugyszintén Nacia Andrács és társai földvári lakosok felebbezése.

27. Kopusznia község képviselőtestületének kisebb földterület megvetele tárgyához határozata.

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

Elevenen eltemetve.

Beszély.

— Francziából szabalon, Guy de Maupassant után —

A déli vendégek lassanként beléptek a szálloda nagy termebe és leültek helyőkre. A szolgák lassan látának a terítékek rendezéséhez, időt akarván hagyai a késedelmezőknek a megérkezésére.

A régi fűrdövendégek — a törzsen dégek — érdeklő néztek az ajtóra, valahányszor az kinyílt, ily ismeretlen arcok megjelenséni látni óhajtván.

Váza a fűrdövendégek érdekes szorakozása. Erre-várják az ebédet, hogy az ebéd lőben a nap jővevényeit megfátlhassák, és találgatják: kik ók? mit csinálnak? mit gondolnak? stb.

Téhat na is, mint mindennap ösmeretlen arcok megjelenését vártuk. Csak kettő jött, egy férfi és egy nő; az atya és léánya. E két egyén különös benyomást gyakorolt ránk. Arczúrók valami szerencsésültség, valami nagy csapás nyomai voltak leolvashatók; és aztán volt rajtuk valami elragadó hály valami igéző, bánatos kifejezés; ugy képzélem el, mintba a végzet áldoztatni lennének. A férfi igen hosszú sovány alak volt, egészen fehér hajjal, talán fiatal alakjához képest még tulleher is volt; modorrán és egész személyében volt valami tulkomoly.

A léány talán 24—25 éves lehetett,

alacsony termetű, szintén igen sovány, fölötté halvány, fáradt, levert tekintetű.

Szoktuk úgy találniok oly emberekkel kik tulyegyeknek látszanak az élet munkájának és nehézségének elviseléséhez, tulyegyeknek még ahhoz is, hogy mozognak, menjenek, hogy mind azt megtegyék, a mit mi napoként teszünk.

Külsőjére nézve a gyermek meglehetősen cinsos volt. Arca majdnem áttetsző szépségű vágy, és oly fölötté nagy lassuságú evett, mintba csaknem képtelen lett volna karjait mozgatni.

Éppen ártellenben tőlem foglaltak helyet az asztalnál, és én közvetlenül észrevehem, hogy az atyának néha milyen sajátosság idegrágnási vannak. Valahányszor valamely tárgyat fel akart emelni, kezd előbb egy gyors szigny-onomást (horgot), valami czik-czak-félet ír le, mig sikerült neki elérni azt, a mit keresett. Néhány percz alatt ezen modollatára annyira kellemetlenül állottak rédm, hogy elfordított fejemet, ne hogy kénytelen legyek azt tovább is nézni.

Észrevehem azt is, hogy a fiatal leány evés közben, bal kezén fentartá keztyűjét.

Este fél sétálni mentem a közel levő ligetbe. Egy magas hegy alján elvölgyözörsorban volt eljövte. Igen meleg volt ezen este. Fel- és alá járkáltam az árnyékos sétányon, közben-közben egy halmon, mely a ligetben emelkedett, megállva, a nem messze fekvő kaszinó zenéjét hallgattam.

Egyszerre léptek zaja tíze még fölmeimet.

A hangok fél fordultok, — az atyát és léányt látnom lassu lépésekben felém közeledni. Nemokorra elérték a halmot, melyen

állottam és én udvariasan köszöntém őket, mint ahogy a fűrdőhelyeken a szállótársakat köszönteni szokás. A férfi legott megállt és így szól hozzám: „Bocsánat uram, nem tudnánk nekünk valami rövid, cinsos és kellemes sétányt mutatni?”

Felajánlám magamat, hogy elvezetem őket a völgybe, hol egy kis folyó folyik, mely, volgy szék hegyzorsón, két nagy sziklás és erdős hegytető között.

Ajánlatom el lőn fogadva.

És beszélgetéink feszelenül, a fűrdő határsórl.

Óh, mondá ő, leányomnak különös hegyessége van, melynek székhelyét nem ismerim. Megfoghatatlan ideggyáiban szenved. Majd azt hiszik, hogy szivbaja van, majd imétek, hogy majbaja; egyszer gerincegyz-bebetegnek velük, máskor meg a gyomornak, mely nagy katonas és szabályzója a testnek, tulajdonítják a betegséget. Ezért vagyunk, mi itten. Én inkább azt hiszem, hogy az idegek betegtek. Minden este igen szomorú, bármint álljon is a dolog.

Csakhamar eszembe jutott közének erős rágnása és kérdem tőle:

„Nem erede-ezen betegségen örökösöl? Nicsenek-e öneek szintén kisébeteg ideg?”

Ő nyugodtan válaszolá:

„Nekem? . . . oh nem . . . az én idegeim mindig igen nyugodtak. . . .”

Képzélek csak, ezen gyermek élve e volt temető! !

Meglepetés-embrenifés megindulásomban nem szólhattam egyebet, mint „ah!”

Ha óhajta tudni, elmondom a megrendő eseményt, — mondá ő. — Egyszer, Julia egy 16 óta nagy szivbajban szenvedett. Mi hittünk ezen szervnek betegségeben és mindenre el voltunk készűlve!

Egy nap hidegen, megdermedve, holtan hozták haza. A kertben sétálás közben, összerogyott. Az orvos halálát constatlta.

Mellette virasztottam egy nap és két éjjen át; én magam fektetém őt a koporsóba, melyet elkísértem egészen a temetőig, hol családi sírboltunkban lőn elhelyezve.

Azt akartam, hogy temetessék el gyászszereivel, karperczzeivel, nyakkendővel, ékűrtűvel, mindazon járulékokkal, mit tőlem kapott, és első bál ruhájával.

Képzélheti, minő érzelmek dúltak szívemet, midőn visszatértem lakásomra.

Nem volt senkim, ő kivűle; nóm régtől hova volt Egyedül, félőg örűltem, kimerveül tértem szobámba és karszékembe hanyaltottam. Még gondolkodni sem voltam képes. E pillanatban annyi erővel sem bírtam, hogy egy földmúlást, reszköt gépezetnél; lelkem egy élő szobhoz hasonlított.

Nem szolgám Prosper, ki segítségemre volt Juliat a koporsóba fektetni és őt ezen utolsó alomra felekesíteni, nesz nélkül lépett be hozzám és kérdé:

Óhajtana az ur valamit enni?

Fejemmel „nemet” intettem, szólni nem voltam képes.

